

Все Ненчо да посрещне,
Вода да им напие,
Дюбенче да им повдигне
По чело да ги целуне,
По чело между веждите,
От Царя хабер дашло,
Де да е Ненчо да дойде:

Къкъв е този гидия?
Три села да плачат отнего?
Ненчо при Царя отива
И си на Царя думаше:
Царю ле. Господарю ле,
Къде ме викат там ходя
Дето ме гонят от там бягам.

ПЕСЕН ЗА СВЕКЪРВАТА, КОЯТО МИСЛИ ЗЛО НА СНАХА СИ

Стефан Дилияни думаше
Дилияно моя кръвнино
Ази ще ида Дилияно
В стринкови си на гости
Ти да ме мене почакаш
Портите да ми отвориш
Да не си дремка одремеш
Че ще ти глава одрежа.
Чакала Дилияна и прела
Девет вретена напрела
Дорде петлите пропеят
Повтора още потрета
И десетото запрела
Дилиянината свекърва
Тя на Дилияна думаше
Дилияно — снахо Дилияно
Легни Дилияно поспи си
Когато Стефан похлопа
Аз ще те снахо събудя
Портите да му отвориш
Легна Дилияна и заспа
А Стефан порти похлопа
Дилиянината свекърва
На Стефан порти отвори
Стефан си майци говори
Каде е майко Дилияна

Та ти ми порти отваряш.
Майка Стефану говори
Стефане синко Стефане
Ти като синко излезна
Легна Дилияна и заспа
Стефан се люто разгневи
Че си камата извади
Руса и глава отреза.
Главата скача говори
Стефане моя първино
Аз те Стефане почаках
До где петлите попеят
Девет вретена напредох
И десетото запрехох
Че ми се дремка задрема.
А твойта стара майчица
Тя ме накара да легна
Кога Стефане похлопаш
Тя щеше да ме събуди
Вратата да ти отворя.
Стефану жално дожаля
Че се в сърцето прободех
Веднаж се само обади.
Лежи Дилияно да лежим
Нек се майками намери
Без мен и без теб Дилияно